

PL. nr. 5/2003
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 1/2003 - 12.03.2003

CAMERA DEPUTAȚILOR

Domnului Secretar General Cristian IONESCU

Urmare adreselor Dumneavoastră nr.210 din 18.03.2003, nr.218 din 18.03.2003, nr.224 din 19.03.2003, nr.5 din 25.03.2003 și nr.51/104/L din 07.04.2003, vă transmitem, alăturat, avizele Consiliului Legislativ referitoare la :

-propunerea legislativă pentru modificarea Legii - Codul Muncii nr.53/2002;

-propunerea legislativă pentru completarea articolului 50 lit.e din Codul Muncii;

-propunerea legislativă pentru eliminarea art.70(2), lit.h) din Codul Muncii;

-propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării;

-rectificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr.1.041/139/2002 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr.85/65/2002 pentru aprobarea subprogramelor de sănătate și a Normelor metodologice privind finanțarea, raportarea și controlul indicatorilor prevăzuți în programele, respectiv în subprogramele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate, în anul 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 7 martie 2003.

PRESEDINTE
Dragoș ILIESCU

București
Nr.145/11.04.2003

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.5 din 25.03.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă supusă avizării are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, în scopul eficientizării și accelerării procesului de privatizare și al perfecționării cadrului normativ în acest domeniu.

2. Prin natura reglementărilor promovate, propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor ordinare.

3. Având în vedere că Legea nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării a suferit o serie de intervenții legislative, fiind **modificată și completată** prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.208/2002, se impune inserarea în partea introductivă a articolului unic, după numărul și data Monitorului Oficial al României, a sintagmei „cu modificările și completările ulterioare”.

4. Întrucât proiectul cuprinde atât modificări, cât și completări, pentru a le diferenția trebuie ca partea introductivă a punctelor de modificare să fie formulată după următorul exemplu:

„1. Alineatul (2) al articolului 17 **se modifică** și va avea următorul cuprins:”.

5. La **alin.(2) al art.17**, soluția propusă de inițiator nu este funcțională pentru scopul urmărit. Ideea este a **unicității** vânzărilor, adică să cuprindă și acțiunile Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare (AVAB) și acțiunile Autorității pentru Privatizarea și Administrarea Participațiilor Statului (APAPS). Pentru motivele expuse, recomandăm reformularea alin.(2) al art.17, astfel:

„(2) Acțiunile rezultate în urma conversiei vor fi transferate pe bază de protocol instituției publice implicate, în vederea administrării și vânzării acestora **într-un pachet comun cu pachetul de acțiuni deținut de instituția publică implicată.**”

Este firesc să fie vândute în comun, dar se poate ca aceasta să aibă loc prin mai multe contracte, cu cumpărători diferiți (pe fragmente din pachetul comun), așa încât „aceiași preț pe acțiune ca cel obținut din vânzarea...” este practic un lucru imposibil.

6. La **art.39**, referitor la valorificarea dreptului conferit de legile speciale din domeniul privatizării, textul necesită a fi refăcut având în vedere că este logic să se pună întâi data nașterii dreptului, apoi celelalte situații. Cu această ocazie, pentru rectitudinea expresiei legislative, trebuie inserată sintagma „**și începe să curgă**”, durata termenului și momentul de la care începe să curgă fiind două chestiuni distincte. În considerarea celor de mai sus, propunem următoarea redactare:

„**Art.39.** - ... ori se valorifică un drept conferit de acestea, este de o lună **și începe să curgă de la data nașterii dreptului ori** de la data la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască existența operațiunii **ori** actul atacat, cu excepția...”.

De asemenea, pentru încadrarea în exigențele de tehnică legislativă, se impune redarea titlului Ordonanței de urgență a Guvernului nr.88/1997, respectiv „**privind privatizarea societăților comerciale**”.

7. La textul propus pentru **alin.(1¹) al art.40**, este discutabil dacă este obligatorie participarea procurorului la ședință, deoarece Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, Agenția Domeniilor Statului, Oficiul Participațiilor Statului și

Privatizării în Industrie sunt instituții publice, interesul public fiind asigurat, iar pe de altă parte este un proces de drept privat.

8. La **alin.(2) al art.40**, în ceea ce privește celeritatea actului de justiție, adausul cuvintelor „și numai” din ultimul rând nu face decât să întărească restricția, dar nu aduce nimic în plus la celeritatea urmărită. Oricum, rigoarea textului de *lege lata* este excesivă și nu se justifică o asprime suplimentară, câtă vreme este vorba totuși de dreptul la apărare. Pe de altă parte, posibilitatea recunoscută instanței de a acorda termen o singură dată, nu trebuie înțeleasă ca excludere a funcționării principiului respectării dreptului la apărare, în realizarea căruia instanța nu poate fi îngrădită în acordarea unor termene de câte ori s-ar învedera necesar.

Această idee s-ar cuveni reflectată mai clar în textul propus și anume că limitarea posibilității de acordare a unui termen este stabilită pentru instanță în spiritul ideii de celeritate a judecării proceselor de privatizare, dar, în nici un caz, cu ignorarea respectării principiului dreptului la apărare.

PREȘEDINTE
Dragoș ILIESCU

București
Nr. 60/11.04.2003